



FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4 Ročník XXIII

15. března 2026

*„Nedívám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání,
Hospodin však vidí do srdce.“*

(1Sam 16,7)

Milí farníci,

chci se s vámi v této době rozjímání Kristova kříže podělit o pěknou existenciální reflexi, kterou napsal Michal Drienik, slovenský spisovatel, Youtuber a motivační řečník:

„Lidé žijí, jako by měli nekonečný čas. Neustále odkládají věci, které jsou pro ně opravdu důležité – konverzace, rozhodnutí, sny, změny. Paradoxem je, že většina stresu v životě pochází z věcí, které za pár let nebudou dávat smysl: e-maily, nedorozumění, jiné názory, falešná očekávání... Když si člověk skutečně uvědomí svou vlastní konečnost, začne se dít něco divného. Mnoho věcí, které se zdály obrovské, se náhle zmenší. A mnoho věcí, které jsme dlouho odkládali, začínají dávat mnohem větší smysl. Smrt není jen konec. Je to také připomínka, abychom jej konečně začali žít vědoměji. Jednou jsem slyšel úžasnou myšlenku: Člověk má dva životy. Ten druhý začíná, když si uvědomí, že má jen jeden. Tvoje smrt přijde v obyčejný den. Uprostřed nekonečných plánů. A svět bude dále pokračovat bez tebe. A ty se stále stresuješ kvůli věcem, které jsou úplně zbytečné a pominutelné.“

A toto zamyšlení vhodné i pro postní dobu, kdy rozjímáme tajemství smrti a vzkříšení Krista, mi připomíná (snad se neurazíte) jeden vtip:

„Starý pán na nemocničním lůžku se s obavou a strachem ptá zdravotnice, co by dělala, kdyby umřel. Odpověděla: Převleču postel...“

Náš život má nádherný smysl, pokud své kříže i smrt bereme po vzoru našeho Pána a Spasitele, tedy s vědomím jistoty věčného života a s přiznáním si pomíjivosti života pozemského. Přejí vám smysluplný půst. Bůh s vámi!

Pater Petr



Otázka čistého svědomí je většinou otázka špatné paměti

Karel Kryl: „Já ten kříž totiž rád“

Poslední 3. část

...Víte, co je tu dnes zase módní? Říkat to, co se tvrdilo čtyřicet let: Když tam nebudu já, bude tam jiný a bude horší. Na to mám písničku, jmenuje se Jidáš... „když ne my, tedy zradí ho jiný...“ Nemám, co bych k tomu dodal.

Ale to je šílené!

To není šílené, to je běžné. Na to jsme si zvykli, to bylo celá léta. Bylo to v šedesátém osmém a bude to nadále, dokud se nedají dohromady lidé, kteří to nechťejí a nebudou dostatečně hluční a dostatečně drzí, aby to prosadili. Nebo budem sedět v hospodě, budem kňučet a hrát forbesa. To je stav společnosti, která si zvolila silnou stranu, zřejmě mě chtěla vyhánět čerta ďáblem a bude s tou silnou stranou, či s tou koalicí, žít čtyři roky, aby se naučila, co to znamená volit. Nikdo nemá nárok se dnes vymlouvat, že tohle nechťel. Když si to lidé zvolili, tak to zřejmě chtěli. Ve chvíli, kdy si tato strana dovolí opovrhovat míněním lidu, tak je tu opět: strana má pravdu a je třeba změnit lid — to je, tuším, Brecht.

To znamená, že myslíte, že příští volby ukáží, co lidé chtějí? Dojde-li k nim? Já o tom pochybuji. Chce se Vám ještě nám zpívat?

Je to stále těžší. Část lidí si přichází na mé koncerty zavzpomínat, část opět přichází proto, abych za ně řekl to, co oni se říci bojí.

Říkáte, že zpívat nám je stále těžší. Bylo by tedy ideální, kdybyste mohl zpívat pro lidi, kteří něco chtějí a co dělají něco pro to, co chtějí?

Kdysi dávno jsem v Karlových Varech potkal pana primáře Fiedlera. Zazpíval jsem tam své první písničky. Pan primář mně, tehdy hodně mladému klukovi, řekl: „Karle, to jsou moc krásné písničky. Je fajn, že víte, proti čemu jste, ale ještě to chvíli bude trvat, než budete vědět, pro co jste.“ Měl pravdu, to trvalo dlouho. Být proti něčemu je jednoduché, být pro něco, je daleko těžší. Být pro něco, znamená tvrdou těžkou, dlouholetou práci. O tom jsem se přesvědčil. Nedá se vyhrát rychle. Jde o výstavbu povědomí lidí, o které mi jde.

O čem budete dál psát a zpívat, pane Kryle?

Budu psát to, co jsem ještě nenapsal a o čem ještě nebylo napsáno. Myslím, že to mám tak na sedmadvacet životů. Ale to jen odhadem. Formulovat věci, v poezii i v próze, kresbou i životním postojem. Mám pocit, že jen pramálo nebylo nic napsáno o opravdové lásce, o vývoji a peripetiích lásky. Je rozdíl mezi láskou lidí, kterým je šest, a to je erotická láska, i když bez sexu, je jiná láska, když je vám třináct a je jiná láska, když jsme se zamilovali, abychom se brali, a jiná láska je, když děti odrostou a vyletí z hnízda. Láska se vyvíjí, v každém věku má trošičku jinou podobu. Třeba je možné o ní napsat spoustu věcí. Na to mi zbývá zbytek života.

No a pak ještě budeme mít nějaký druhý život a v tom bychom mohli napsat o vztahu chlapa k chlapovi, nikoliv o erotickém vztahu, nýbrž o tom, když se chlapi perou, když se o něco rvou, anebo jsou kamarádi. Dalo by se napsat o dětech, když rostou a máme další kus toho, co ještě nebylo zmapováno. Je spousta věcí, které jsem ještě nenapsal, třeba pohádek, povídání, vymyšlení si o tom, jak vzniklo to které zvíře, popustit uzdu fantazii. Teď mám před sebou bilanci — vlastně — už jsem s ní začal. Bilanci svého vztahu k vlasti, která už není. Doufám, že to dopíšu. Jde to ztuhla, protože člověk dozrává, není už jednoduché psát černobíle, ono těch jemně odstíněných šedí, je čím dál víc. Člověk dokonce začíná být ukecaný, protože se bojí, že by mohl na něco zapomenout. Chtěl bych třeba také zformulovat pocity lidí, kteří jsou kolem nás. Výpovědi jednotlivých lidí, různých profesí, se kterými se intelektuál setká málokdy, intelektuál ve vládě, či na Hradě už vůbec ne. Lidí od pluhu a od šicího stroje, kteří opravují pumpu, na traktoru, železničářů, kteří jdou po práci na pivo.... Zmapovat alespoň kousek tohoto života, na to potřebuji druhý, a možná třetí život a vůbec nemám strach, že bych neměl o čem psát. Budu-li schopen, dá-li Pán Bůh, že mi to neodejme. Já ten kříž totiž rád.



Ptala se Pavla Grünthalová (Vybráno z NN 12,13/1993)

CO VYZNAT PŘI ZPOVĚDI, KDYŽ NEVÍM CO...

Často lidé nevědí, co mají říct u zpovědi, zvláště když k ní přistupují po dlouhé době, nebo spíše neumí udělat řádné zpytování svědomí. Starší Filoteus (Zervacos, řecko-ortodoxní kněz z ostrova Paros) sestavil seznam hříchů, které je dobré si uvědomit před zpovědí:

Nedokážu milovat Pána celou svou duší.

Někdy jsem Bohu nevděčný.

Jsem podezřívavý vůči Pánu.

Stěžuji si na svůj život a na Pána.

Modlím se bez váhání, úžasu a bolesti srdce.

Při bohoslužbách nezažívám úctu a posvátný strach z Boha.

Stojím v chrámu na bohoslužbě bez pokání a pozornosti.

Během bohoslužby si všimnu, že mám nečisté myšlenky. A já je neodháním.

Když se vyznávám, nejsem si plně vědom toho, že nestojím jen před knězem, ale stojím před samotným Pánem a vyznávám mu své hříchy.

Když hřeším, ospravedlňuji se.

Snažím se umlčet své hříchy.

Nebojuji dostatečně se svými hříchy.
Beru přijímání bez řádné přípravy.
Nemiluji svého bližního jako sebe sama.
Nemám upřímnou lásku ke svému duchovnímu otci, knězi.
Je pro mě těžké být trpělivý, pokorný, jemný, zdrženlivý.
Rád hodně jím a dopřeju si.
Můžu lidem přát špatné věci.
Mám špatné, nečisté, špatné, pyšné myšlenky. A nebojovat s nimi.
Žárlím, závidím, našťvaný/á.
Jsem zákeřný, neodpouštím urážky a chci se pachatelům pomstít.
Jsem líný číst Písmo svaté.
Jsem líný chodit na nedělní mši.
Jsem líný v plnění svých každodenních povinností.
Býval jsem pověřivý.
Prožívám duchovní bludy: nebráním se okultismu, magii, ezoterice atd.
Nemám žádnou neustálou snahu o konání vůle Boží.
Umím být nemilosrdný k lidem.
Jsem zbabělý pomáhat bližnímu.
Málokdy se vzdávám zoufalství a zklamání.
Snažte se nevyhýbat pokušení těla.
Jsem lhostejný ke svým povinnostem, k lidem.
Jsem příliš vášnivý pro hromadění věcí, předmětů, oblečení, bohatství.
Ztrácím čas.
Jsem lhostejný ke svým rodičům, dětem, spolupracovníkům..
Myslím na sebe, že jsem lepší než ostatní.

Oznámení

Změna času – z 28. na 29. březen se mění čas na letní!

Svatý týden zahájíme **29. 3. Květnou nedělí** – obřady začínají venku (žehnání rato-
lestí, průvod)

Svatost smíření je podstatnou součástí slavení Velikonoc – křestní obnovy, proto
vás k ní povzbuzuji. Každý pátek máte možnost hodinu přede mší svatou.

Na Bílou sobotu 4. 4. bude možno během dne (9,00 - 18,00 hod.) navštívit ve far-
ním kostele ve Starém Rožmitále Boží hrob a tiše adorovat umučeného Spasitele.
Prosíme zájemce, aby se zapsali na listinu, která bude k dispozici ve farním koste-
le. Potřebujeme 18 ochotných adorátorů. Využijte tento významný velikonoční den
také ke smíření s Bohem (9,00 – 11,00), zpovídat se bude v sakristii.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 16. do 29. března 2026				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	16. 3.		---			
Úterý	17. 3.		---			
Středa	18. 3.		18,00 růženec			
Čtvrtek	19. 3.				17,00 mše sv.	
Pátek	20. 3.		17,00 zpověď, 17,30 křížová cesta 18,00 za rodinu Drechslerovu			
Sobota	21. 3.					
Neděle	22. 3.	5. neděle postní / 8,00 křížová cesta 8,30 za Vítězslava Misaře (100 let)		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	23. 3.		---			
Úterý	24. 3.					18,00 katecheze PD
Středa	25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně 18,00 za Růženu, Václava a syna Ladislava Teskovy/ adorace				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	26. 3.				17,00 mše sv.	
Pátek	27. 3.		17,00 zpověď, 17,30 křížová cesta 18,00 za Josefa, Růženu a syna Františka Jedličkovy			
Sobota	28. 3.		---			
Neděle	29. 3.	Květná neděle / průvod s ratolestmi 8,30 za rodiny Trčkovu, Průchovu a duše v očistci	(Pozor! Změna času na letní!)	10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

Neexistuje ideální a čistá církev,
oddělená od pozemských věcí, ale pouze jediná církev Kristova, vtělená v dějinách. V tom spočívá svatost církve – ve skutečnosti, že v ní přebývá Kristus a nepřestává dávat sebe sama skrze malost a křehkost jejích členů. Když rozvažujeme nad tímto věčným zázrakem, který se v ní odehrává, začínáme chápat „Boží metodu“. Bůh se činí viditelným skrze slabost svých stvoření a nadále vstupuje do dějin a jedná.

(Lev XIV. v katechezi při generální audienci ve středu 4. března 2026)

Postní výzva Lva XIV.: „Naléhavě se
přimlouvám za návrat k dialogu.
Modleme se společně, aby ve všech
konfliktech na světě zvítězila svornost.
Pouze mír, který je Božím darem,
může uzdravit rány mezi národy.“

